

σκορδοκαΐλα

σκορδοκαΐλα, η, ουσ. [<σκόρδο + καΐλα], το αίσθημα καψίματος που νιώθει κανείς στο στομάχι του από υπερβολική κατανάλωση σκόρδου·

- άλλη σκορδοκαΐλα δεν είχα! ή άλλη σκορδοκαΐλα δεν έχω! ή άλλη σκορδοκαΐλα δεν είχαμε! ή άλλη σκορδοκαΐλα δεν έχουμε! **α.** έκφραση δυσαρέσκειας για την επιπρόσθετη εργασία που μας αναθέτει κάποιος, ενώ εμείς δεν μπορούμε ή δε θέλουμε να την αναλάβουμε, γιατί ήδη είμαστε πολύ φορτωμένοι: «μόλις τελειώσεις την καταμέτρηση του εμπορεύματος στο μαγαζί, έλα να σε στείλω σε μια δουλειά. -Άλλη σκορδοκαΐλα δεν είχαμε! Δεν ξέρεις πως μόλις τελειώσω πρέπει να καταμετρήσω και το εμπόρευμα που υπάρχει στο υπόγειο;». **β.** γελιέσαι, αν νομίζεις πως θα σε βοηθήσω, πως θα σε εξυπηρετήσω ή πως θα είμαι υποχρεωμένος να θυμάμαι συνέχεια αυτό που μου ζήτησες: «θέλω να 'ρθεις να με βοηθήσεις στη μετακόμιση που θα κάνω. -Άλλη σκορδοκαΐλα δεν είχα! Εγώ φεύγω, αγόρι μου, στο εξωτερικό || μην ξεχάσεις να μου φέρεις το βιβλίο που σου ζήτησα. -Άλλη σκορδοκαΐλα δεν είχαμε! Αν το θυμηθώ θα στο φέρω». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του. Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το ναι μωρέ. Για συνών. βλ. φρ. άλλη σκασίλα δεν είχα! βλ. λ. [σκασίλα](#).

- κι είχα μια σκορδοκαΐλα! ή κι είχαμε μια σκορδοκαΐλα! ή κι έχουμε μια σκορδοκαΐλα! δε με νοιάζει διόλου, αδιαφορώ τελείως: «ο τάδε δε θα 'ρθει το βράδυ μαζί μας στα μπουζούκια. -Κι είχα μια σκορδοκαΐλα!». Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του. Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το σώπα ρε. Για συνών. βλ. φρ. κι είχα μια σκασίλα! λ. σκασίλα·

- μ' έπιασε μια σκορδοκαΐλα! βλ. συνηθέστ. κι είχα μια σκορδοκαΐλα (!)·

- σκορδοκαΐλα! ή σκορδοκαΐλα μου! βλ. φρ. κι είχα μια σκορδοκαΐλα!